

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
הדולפנין פריין ורביין כבני אדם.												◊	■
מאי דולפנין?													^
בני ימא.	רב יהודה:												!
כל שביציו מבחורין - מוליד, וכל שבפנים - מטיל ביצים													◊
איני													◊
אוזו ואווז בר - כלאים זה בזה	והאמר שמואל:												◊
והוינן בה: מ"ט?													^
זה - ביציו מבחורין, וזה - ביציו מבפנים	אביי:												!
ותרוייהו מטילי ביצים													◊
אלא: כל שזכרותו מבחורין - מוליד, מבפנים - מטיל ביצים.													◊
כל שתשמישו ביום - יולד ביום, בלילה - יולד בלילה. כל שתשמישו בין ביום בין בלילה - יולד בין ביום בין בלילה.													◊
תשמישו ביום - יולד ביום - תרנגול													■
בלילה יולד בלילה - עטלף													■
תשמישו בין ביום בין בלילה יולד בין ביום בין בלילה - אדם וכל דדמי ליה													■
למאי נפקא מינה?													◊
לכדרב מרי בריה דרב כהנא													!
בדק בקינה של תרנגולין מערב יו"ט ולא מצא בה ביצה, ולמחר השכים ומצא בה ביצה - מותרת באכילה ביו"ט, אימר לא בדק יפה	דאמר רב מרי בריה דרב כהנא:												!
והלל בדק יפה													◊
אימר: יצתה רובה וחזרה הוה, וכדרכי יוהנן													!
ביצה שיצתה רובה מערב יו"ט וחזרת - מותרת לאוכלה ביו"ט.	דא"ר יוהנן:												!
כל שתשמישו ועיבורו שוה יולדים ומגדלים זה מזה													◊
הכל שמששין פנים כנגד עורף, חוץ משלשה שמששין פנים כנגד פנים, ואלו הן: דג ואדם ונחש.													◊
ומ"ש הני תלתא?													◊
הואיל ודיברה עמהם שכינה.	כי אתא רב דימי, אמרי במערבא:												!
גמל - אחור כנגד אחור:	תנא:												■
תרנגולת לעשרים ואחד יום וכנגדה באילן - לוז	ת"ר:												◊
כלב להמשים יום, וכנגדו באילן - תאינה													◊
חתול להמשים ושנים יום, וכנגדו באילן - תות													◊
חזיר לששים יום, כנגדו באילן - תפוח													◊
שועל וכל מיני שרצים ששה חדשים, וכנגדם באילן - תבואה													◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בהמה דקה טהורה לחמשה חדשים, וכנגדן באילן - גפן												⊖	ה.
בהמה גסה טמאה לשנים עשר חודש, וכנגדו באילן - דקל												⊖	ה.
טהורה לתשעה חדשים, וכנגדה באילן - זית												⊖	ה.
הזאב והארי והדוב והנמר והברדלס והפיל והקוף והקיפוף לשלש שנים, וכנגדן באילן - בנות שוח												⊖	ה.
אפעה לשבעים שנה, וכנגדו באילן חרוב												⊖	ה.
חרוב זה משעת נטיעתו עד שעת גמר פירותיו שבעים שנה, וימי עיבורו שלש שנים.												■	ה.
נחש לשבע שנים, ולאותו רשע לא מצינו חבר												⊖	ה.
ויש אומרים: מוכססים.												■	ה.
מנא הני מילי?												^	ה.
שנאמר (בראשית ג) ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה, אם מבהמה נתקללה מחיה לא כ"ש? אלא לומר לך: כשם שנתקללה הבהמה מחיה אחד לשבעה, ומאי ניהו - חמור מחתול, כך נתקלל הוא מבהמה אחת לשבע, דהוה ליה שב שני.	רב יהודה אמר רב, ומטו בה משום דר' יהושע בן חנניא:											⊖	ה.
אימא: כשם שנתקללה חיה מבהמה אחת לשלש, ומאי ניהו - ארי מחמור, כך נתקלל הוא מחיה אחת לשלש דהוה ליה תשע שנים												⊖	ה.
מי כתיב מכל החיה ומכל הבהמה? מכל הבהמה ומכל החיה כתיב, ארור הוא מבהמה שנתקללה מחיה												!	ה:
ואימא: כשם שנתקללה בהמה מחיה - אחד לשלש, ומאי ניהו - עז מחתול, כך נתקלל הוא מבהמה אחד לשלש, דהוה ליה חמיסר ירחי												⊖	ה:
איבעית אימא: מכל הבהמה כתיב												!	ה:
אי בעית אימא: קללה הוא, קללה שדי עילויה.												!	ה:
נחש לכמה מיעבר ומוליד?	א"ל קיסר לרבי יהושע בן חנניה:											⊖	ה:
לשב שני	א"ל: [רבי יהושע בן חנניה]											⊖	ה:
והא סבי דבי אתונא ארבעינהו, ואוליד לתלת?												⊖	ה:
הנהו מיעברי הוו מעיקרא ד' שנין												!	ה:
והא קמשמשי שמושי												⊖	ה:
אינהו נמי משמשי כאדם												!	ה:
והא חכימי אינהו?												⊖	ה:
אנן חכימינן מינייהו												!	ה:
אי חכימת - זיל זכינהו, ואיתנהו ל?												⊖	ה:
אמר ליה: כמה הוו?												⊖	ה:
שיתין גברי												⊖	ה:
אמר ליה: עביד לי ספינתא דאית בה שיתין בתי, וכל ביתא אית בה שיתין ביסתרקי.												⊖	ה:
עבד ליה												⊖	ה:
כי מטא להתם [על] לבי טבחא, אשכחיה להווא גברא דקא פשיט חיותא,												⊖	ה:

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא- ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator												
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
א"ל: רישך לזבונ?															ה:
א"ל: אין															ה:
א"ל: בכמה?															ה:
א"ל: בפלגא דזוזא															ה:
א"ל הב לי רישך															ה:
יהב ליה רישא דחיותא														◇	ה:
א"ל: אנא רישא דחיותא אמרי לך אנא רישך אמרי לך?														◇	ה:
אמר ליה: אי בעית דאישבך, סגי אחוי לי פיתחא דבי אתונא															ה:
א"ל: מסתפינא, דכל דמחוי קטלי ליה															ה:
א"ל: דרי כריכא דקניא, וכי מטית להתם - זקפה כמאן דקא מתפח														◇	ה:
אזל אשכח דרבנאי מגואי ודרבנאי מבראי, דאי חזו כרעא דעיילא - קטלי להו לבראי, ודנפקא - קטלי להו לגואי.														◇	ה:
אפכה לסנדליה - קטלי להו לגואי, אפכה לסנדליה - קטלי להו לכולהו.														◇	ה:
אזל, אשכח ינוקי מלעיל סבי מלתחת, אמר: אי יהיבנא שלמא להני - קטלי לי הני, סברי אנן עדיפנן דאנן קשינן טפי ואינהו דרדקי														◇	ה:
אמר: שלמא לכן															ה:
אמרו ליה: מאי עבדתך?															ה:
אמר להו: חכימא דיהודאי אנא, בעינא למיגמר חכמתא מיניכו.														◇	ה:
אי הכי, ניבעי לך															ה:
אמר להו: לחיי, אי זכיתו לי - כל דבעיתו עבידו בי, ואי זכינא בכי - איכלו גבאי בספינתא.														◇	ה:
א"ל: ההוא גברא דאזיל ובעי אתתא ולא יהבו ליה, מאי חזי ליה דאזיל היכא דמדלו מיניה?														◇	ה:
שקל סיכתא, דצה לתתאי - לא עאל, לעילאי - עאל, אמר: האי נמי מיתרמי בת מזליה.															ה:
גברא דאזויף וטריף, מאי חזא דהדר אזויף?														◇	ה:
אמר להו: גברא אזל לאגמא, קטל קמא טונא ולא מצי ביה. קטיל ומנח עילויה, עד דאיתרמי איניש מדלי ליה.															ה:
אמרו ליה: אימא לך מילי דבדיאי														◇	ה:
אמר להו: הוה ההוא כודניתא דילידא, והוה תלי ליה פיתקא וכתב ביה דמטיק בבי אבא מאה אלפא זוזי														◇	ה:
אמרו ליה: וכודניתא מי ילדה?															ה:
אמר להו: הי ניהו מילי דבדיאי?															ה:
מילתא כי סריא, במאי מלחי לה?														◇	ה:
אמר להו: בסילתא - דכודניתא															ה:
ומי איכא סילתא לכודנתא?															ה:
ומילתא מי סרי?															ה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
בני לן ביתא באוריא דעלמא													○ ◇	ה:
אמר שם תלא בין רקיעא לארעא, אמר להו: אסיקו לי ליבני וטינא													○	ה:
מציעתיה דעלמא היכא?													○ ◇	ה:
זקפה לאצבעתיה אמר להו: הכא													○	ה:
א"ל: ומי יימר?													○	ה:
אייתו אשלי ומשהן													○ ◇	ה:
אית לן בירא בדברא, עיילא למתא													○ ◇	ה:
א"ל: אפשרילו לי חבלי מפארי ואעייליה.													○ ◇	ה:
אית לן ריחיא דתבירא, חייטיה													○ ◇	ה:
אמר: כרוכו לי מינה גרדי ואיחיטיה.													○	ה:
משרא דסכיני במאי קטלי?													○ ◇	ה:
בקרנא דחמרא													○	ה:
ומי איכא קרנא לחמרא?													○	ה:
ומי איכא משרא דסכיני?													○	ה:
אייתו ליה תרי ביעי, א"ל: הי דוגתא אוכמתי והי דוגתא חיורת?													○ ◇	ה:
אייתי להו איהו תרי גביני, אמר להו: הי דעיזא אוכמתי והי דעיזא חיורת?													○ ◇	ה:
ורצוצא דמית, מהיכא נפיק רוחיה?													○ ◇	ה:
מהיכא דעל, נפק.													○	ה:
אחוי לן מנא דלא שוי חביליה													○ ◇	ה:
אייתו בודיא, פשטה לא הוה עייל בתרעא													○	ה:
אמר להו: אייתו מרי סיתרוה, היינו מנא דלא שוו חביליה.													○	ה:
איתניהו, כל חד וחד כי חזי שיתין ביסתרקי, אמר: כולהו חבראי להכא אתו													○	ה:
אמר ליה לספונא: שרי ספינתך.													○	ה:
בהדי דקאתו שקל עפרא מעפרייהו													○ ◇	ה: